

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 9 lutego 2022 r. – TT/AK

(Sprawa C-87/22)

(2022/C 213/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: TT

Druga strona postępowania zażaleniowego: AK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wezwanie do uznania swojej jurysdykcji skierowane przez państwo członkowskie, do którego jurysdykcji należy rozpoznanie sprawy co do istoty, w razie gdy uzna, że sąd innego państwa członkowskiego, z którym dziecko ma szczególnie związek, mógłby lepiej osądzić sprawę lub jej określoną część, jest dopuszczalne również wtedy, gdy tym innym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym dziecko uzyskało zwykły pobyt po jego bezprawnym uprowadzeniu?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że wymienione w nim kryteria przekazania jurysdykcji są uregulowane w sposób wyczerpujący, wobec czego nie są konieczne dalsze kryteria z uwzględnieniem postępowania wszczętego na podstawie art. 8 lit. f) konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 338, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2009, L 347, s. 32; Dz.U. 2016, L 99, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 22 lutego 2022 r. – X, Y i ich sześcioro małoletnich dzieci/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-125/22)

(2022/C 213/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, Y i ich sześcioro małoletnich dzieci

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 dyrektywy w sprawie kwalifikowania⁽¹⁾ w związku z art. 2 lit. g) dyrektywy w sprawie kwalifikowania, art. 4 dyrektywy w sprawie kwalifikowania, art. 4 Karty praw podstawowych i art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że dla ustalenia, czy wnioskodawca potrzebuje ochrony uzupełniającej, należy zawsze badać i oceniać wszystkie istotne elementy dotyczące zarówno indywidualnej sytuacji, jak i osobistych uwarunkowań wnioskodawcy, jak również ogólną sytuację w kraju pochodzenia, całościowo i w powiązaniu ze sobą, zanim zostanie wskazane, doznanie której z form grożącej poważnej krzywdy może być uzasadnione na podstawie tych elementów?